

„Standing in line to see the show tonight“

Impresije jednog ljubitelja Viva Vox Choir-a; prvi koncert 1. decembra 2012.

...Triput – Dobro veče!, Viva Vox nam reče! Proletela je godina od prvog velikog beogradskog koncerta u Sava centru – trčkarali smo kroz nju od „Dangube“ do Ušće Open Air-a, zadovoljavajući se sa po nekoliko pesama, bitova i lepršavih tonova... Busom smo se kroz gužvu probili do Beer fest-a, pa pravo u prve redove! Načuli smo, usput, poneki šapat prigušenog uzbuđenja i oduševljenja – o Evropi i pozivima iz beloga sveta; krajičkom oka, uhvatili smo sjaj tek zalepljenog plakata, šetajući ulicama Beča. Ali sve vreme smo čekali spektakl – i, tačno godinu dana kasnije, 1. decembra, spektakl se ponovio u Sava centru. A onda i 2. Pa i 3.

Evo mene opet, prve decembarske večeri, u vrtlogu ljudi – onih nasmejanih što s kartom u rukama ne mogu da dočekaju otkucaj osmoga sata... onih što haotično traže kartu viška, onih retkih srećnika što su u mogućnosti da im tu kartu i daju... Tri rasprodata koncerta u Sava centru?! Možda zvuči neverovatno, ali ne i kad je u pitanju Viva Vox! To je onaj naš (a svetski!) jedinstveni hor, što samo svojim glasom – živeo glas! – stvara čaroliju... To je onaj smeli hor što bez straha peva hard rock, grunge i heavy metal – i istovremeno nas magnetski privlači ka tim tako ne-horskim, ne-popularnim pravcima! To je onaj hor što svojom živošću, osmehom i šarmom otkriva srca i najstrožih muzičkih kritičara; pokrene ih, bez prisile natera da igraju, pevaju i iz srca se nasmeju! Nije teško neodoljivo ih zavoleti!

Zaorilo se 37 snažnih glasova Viva Vox-a, zažarilo plavim plamenom 37 igrajućih lampica, i – „Ameno“! – svečano je otvoren prvi od tri koncerta...! Otvorena usta, padajuće vilice, tihi i nešto glasniji uzdasi, nezadržive suze u očima – eh, znam da se ponavljam, ali tako je bilo i ove godine! Uz desetak novih pesama – svaku praćenu jačim talasom euforije – i isto toliko starih hitova, potpuno nam se poklonio Viva Vox u svojim ekstravagantim kostimima: frakovi s dva lica, klasični biseri preko satenskih haljina, vraški šlep od tila što pada s haljine dirigentkinje Jasmine Lorin, krem rukavice, tregeri, perje, crveno i crno, raščupane kose i svilene trepavice... „Mamma mia“! Ludilo svetala, originalna pratnja pesama video-bimom, predstavljanje harizmatičnih članova, šetnja reflektora preko napuderisanih lica, vatromet boja, a bogami i povremenih konfeta...! Dam-dam, dam-dam... Otkucaji „Srca“ EKV-a – razigrani, glasni, osvajajući... „I'll be there for you“ – poručuju nam „prijatelji“ – bićemo i mi tu za vas, uvek! I, okrećući se u „Circle of life“, nećemo dozvoliti nikakvom oblaku (pa ni onom divnom paperjastom s koncerta) da nam zamrači misli i prospe kišu po nama! Poslušaćemo vašu „Bohemian rhapsody“, uzeti kišobrane u ruke i „Always look on the bright side of life“! Ako nam neki takav oblak slučajno i naiđe, zapevaćemo mu u inat „Rama lama ding dong“ i odmah ćemo se „Feeling good“!

Najatraktivnije su opet bile one najneočekivanije, najzahtevnije i najeksplozivnije kompozicije – obrade tvrdog (i tvrđeg!) zvuka, naravno! Sada već kultnom „Du hast“-u, „The Prodigy mix“-u i „Chop Suey“-u (koji nas je, uz Prodigy, šokirao i zalepio za stolice prošle godine!), pridružili su se znani – a nekima i manje znani – zvuci Red Hot Chili Peppers-a,

Nirvane, Kings of Leon-a i Rage Against the Machine-a... Šarmantnim basom otpevan „Use somebody“, dok smo, „By the way“, „čekali u redu da vidimo večerašnji šou“... „Smells like teen spirit“? Definitivno je sve poneo taj duh! I, preko zavodljivog uvijajućeg stila pevanja legendarnog Kurta Kobejna, došli smo do vrhunca šoua... „Killing in the name“-a! Poput osvajajućeg orkana, oduvao je čitavu salu! Kontrast nestvarno visokih tonova – da je bilo stakla u okolini, popucalo bi – i tople, duboke baritonsko-basovske podloge, uz stabilnu potporu altova i glasovne egzibicije soprana... Baš u ovoj obradi, dosegao je svoju najveću izražajnost! A bitbokser Tihi (koji nije tih) i techno-dubstep obrada „Amena“, dokazali su, konačno, da nikakva komplikovana elektronika, niti instrumenti, ne mogu zameniti njegovo veličanstvo Glas!

I, nadajmo se, nastaviće to još dugooo da dokazuju! Žurićemo mi s čoška na čošak i naredne godine, dragi naš Viva Vox-u! Jurićemo svaki nastup, čekajući, ipak, da u “Libar” svojih uspomena upišemo onaj veliki godišnji, najfamozniji, nezaboravni – možda i u Kombank areni?! Višestruko rasprodatoj, držim palčeve – i novac za karte. I, za svaki slučaj: dogodine spremam šator za kampovanje ispred Sava centra, Arene ili čega god... Drugog, trećeg, četvrtog koncerta... We'll be there for you, 'cause you're there for us too!

Anja Ilić III₁₀

mentor: Nada Karaić